

ODVJETNIK BORE ERCEG

Stjepana Radića 4 D, Šibenik, e-mail : odvjetnik.bore.erceg@si.t-com.hr
tel/fax 022/200-510, mob 098/518-049

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU**

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

08.10.2026.

Broj: St-1257/2026

DUŽNIK:

ADRIA HOLIDAY RESORT d.o.o.

Zagreb, Tkalčičeva ulica 81, OIB: 83914254717, zastupani po
Milna Lalić iz Šibenika, Trtarska 124, OIB: 01069626900,
direktor, svi zastupani po Oton Kužnar, odvjetnik u Zagrebu

VJEROVNIK:

NIKOLINA CRNOGAĆA GRUBIŠIĆ, odvjetnica u Zajednički
odvjetnički ured Nikolina Crnogaća Grubišić i Ivica Crnogaća,
Šibenik, Ante Šupuka 5, OIB: 91882624248, zastupani po Bore
Erceg, odvjetnik u Šibeniku

Radi: predstečajnog postupanja

Ž A L B A

e-komunikacija

Žalitelj kao vjerovnik u ovom predstečajnom postupku podnosi Žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj St-1257/2026-25 od dana 05. listopada 2026. godine u odnosu na točke I. i II. izreke pobijanog Rješenja, zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

I Rješenjem prvostupanjskog suda, poslovni broj St-1257/2026-10 od dana 05. lipnja 2026. godine otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom.

Sukladno t. 2. obrazloženja ovog pobijanog Rješenja razvidno je da je Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova istoga dana.

Iz t. 4. i 5. obrazloženja ovog pobijanog Rješenja proizlazi da je dužnik podneskom od dana 05. listopada 2026. godine zatražio produljenje roka za završetak predstečajnog postupka za daljnjih 180 dana te da je zatražio produljenje trajanja zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana.

Sud je oba zahtjeva prihvatio istoga dana na način da je donio pobijano Rješenje (op.a. pobijano Rješenje je elektronički potpisano dana 05. listopada 2026. godine u 12:42:13 sati), a koje Rješenje je objavljeno na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zagrebu dana 05. listopada 2026. godine.

II Dužnikov zahtjev za produljenje zabrane prvostupanjski sud je prihvatio bez ocjene njegove pravodobnosti premda je datum podnošenja zahtjeva izričito utvrdio u t. 4. pobijanog Rješenja (op.a. predmetni Zahtjev je elektronski potpisan od strane punomoćnika dužnika dana 05. listopada 2026. godine u 11:43:19 sati).

Za produljenje obaju rokova prvostupanjski sud je naveo samo općeniti zaključak da je postignut napredak u pregovorima i da postoji vjerojatnost uspješnog okončanja postupka, bez da je navedeno obrazložio, odnosno da je za navedena utvrđenja dao jasne i osnovane razloge.

III Zakonodavac je odredbom čl. 68. st. 2. Stečajnog zakona (NN 27/24, dalje: SZ) za mogućnost produljenja zabrane propisao **poseban rok za podnošenje zahtjeva**, i to na način da je propisao da se **„Zahtjev za produljenje roka mora podnijeti najkasnije 15 dana prije isteka roka zabrane provedbe ovrhe ili postupka osiguranja.“!!!**

Navedena odredba primjenjuje se na predmetni predstečajni postupak, a koji postupak je pokrenut u svibnju 2026. godine budući da isto predstavlja izmjenu odredbi SZ-a iz 2022. godine.

Računajući od prvog sljedećeg dana nakon otvaranja predstečajnog postupka, 120. kalendarski dan predstavlja nadnevak 03. listopada 2026. godine.

Petnaest dana prije navedenog nadnevka predstavlja nadnevak 18. rujna 2026. godine.

Zahtjev podnesen dana 05. listopada 2026. godine podnesen je nakon posebnog zakonom propisanog roka (op.a. predmetni Zahtjev dužnik je morao podnijeti prvostupanjskom sudu najkasnije dana 18. rujna 2026. godine)!

Podredno, činjenica da je dan 03. listopada 2026. godine bio subota ne može opravdati prihvaćanje zahtjeva. Čak i kada bi se prihvatilo za dužnika povoljnije tumačenje prema kojem rok zabrane istječe dana 05. listopada 2026.godine, zahtjev podnesen upravo toga dana ne zadovoljava zakonom propisani uvjet podnošenja zahtjeva najmanje 15 dana prije isteka toga roka zabrane. Zaključak o nepravodobnosti zahtjeva zato ne ovisi o razrješenju pitanja pomiče li se završetak 120-dnevne zabrane sa subote kao neradnog dana na ponedjeljak kao prvi sljedeći radni dan budući da je predmetni zahtjev dužnik trebao predati najmanje 15 dana prije isteka toga roka zabrane (op.a. najkasnije dana 18. rujna 2026. godine).

Zakonska odredba o obvezi podnošenja zahtjeva najkasnije 15 dana prije isteka zabrane predstavlja samostalnu postupovnu, zakonom propisanu pretpostavku za dopuštenje produljenja navedenog roka. Podnošenje zahtjeva posljednjeg dana trajanja zabrane predstavlja prekoračenje zakonom propisanog roka. Činjenica postojanja napretka u pregovorima niti u kom slučaju ne otklanja učinak propuštanja zakonom propisanog roka te je ista u potpunosti irelevantna za predmetno odlučenje.

Prvostupanjski sud je u t. 6. obrazloženja pobijanog Rješenja citirao samo i isključivo dio odredbe čl. 68. st. 2. SZ-a o trajanju zabrane i uvjetima njezina produljenja, **ali je izostavio citirati upravo dio odredbe o krajnjem roku za podnošenje zahtjeva!** Taj zakonom propisani uvjet prvostupanjski sud u pobijanom Rješenju uopće ne spominje iako je riječ o zakonom propisanom roku čije propuštanje uzrokuje prekluziju prava na traženje njegova produljenja.

O zakonom propisanom roku kao zakonom propisanom uvjetu u pobijanom Rješenju prvostupanjski sud nije naveo nikakve razloge niti odlučne činjenice niti ga uopće navodi. Budući da je prvostupanjskom sudu bilo nesporno poznata činjenica da je predmetni Zahtjev dužnik podnio nakon proteka toga roka, prvostupanjski sud je isti trebao odbaciti kao nepravodoban. Prvostupanjski sud nije postupio na navedeni način.

IV Produljenje roka za završetak predstečajnog postupka iz čl. 63. SZ-a te produljenje zabrane iz čl. 68. SZ-a zasebni su pravni instituti na koje se odnose različite zakonom propisane pretpostavke.

Produljenje postupka iz čl. 63. SZ-a za 180 dana samo po sebi ne opravdava produljenje zabrane iz čl. 68. SZ-a za 90 dana niti omogućava potpuno zanemarivanje posebnog zakonom propisanog roka za zahtjev iz čl. 68. st. 2. SZ-a.

Odredba čl. 68. st. 3. SZ-a određuje nastavak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ako sud Financijskoj Agenciji prije isteka zakonskog razdoblja ne dostavi odluku o produljenju. Uvidom u pismo „ZAHTJEV ZA PRODULJENJE TRAJANJA ZABRANE PROVEDBE OVRŠNIH POSTUPAKA I POSTUPAKA OSIGURANJA“ kojeg je dužnik dostavio prvostupanjskom sudu dana 05. listopada 2026. godine (op.a. nesporno budući da je isto elektronski potpisano od strane punomoćnika dužnika dana 05. listopada 2026. godine u 11:43:19 sati) **nesporno se može zaključiti da predmetni Zahtjev dužnik nije podnio sudu u za to zakonom propisanom roku.**

Financijska Agencija kada je nastavila sa provedbom ovrhe u korist ovdje navedenog Žalitelja kao vjerovnika (op.a. ovršni postupak Ovr-12040/2025, javni bilježnik Josip Gović) postupila je na zakonit i pravilan način budući da ista nije zaprimila Odluku o produljenju trajanja zabrane prije isteka 120 dana.

V Nadalje, neovisno o nespornoj činjenici nepravodobnosti Zahtjeva dužnika za produljenjem roka, obrazloženje t. II. izreke pobijanog Rješenja ne omogućava provjeru postojanja svih pretpostavki iz čl. 68. st. 2. SZ-a. Prvostupanjski sud nije naveo u čemu se sastoji relevantan napredak u pregovorima niti zašto je daljnja zabrana nužna radi ostvarivanja plana restrukturiranja. Zaključak o vjerojatnosti uspješnog okončanja postupka, a koji zaključak nije obrazložen te koji niti ne sadrži odlučne činjenice u navedenom kontekstu, ne zamjenjuje ocjenu nužnosti daljnje zabrane.

Identičan nedostatak obrazloženja sadržan je u t. I. izreke pobijanog Rješenja. Prvostupanjski sud se poziva na odredbu čl. 63. st. 2. SZ-a i ponavlja da postoji napredak u pregovorima te vjerojatnost uspješnog okončanja, ali ne navodi konkretne činjenice i dokaze iz kojih to proizlazi. Nije obrazloženo koji su pregovori provedeni, kakav je rezultat postignut, koji vjerovnici podupiru predloženo restrukturiranje niti na čemu se temelji procjena njegove ostvarivosti. Upravo suprotno, žalitelj je vjerovnik dužnika te nije uvjeren da postoji ikakav napredak u pregovorima, a posebice ne da postoji vjerojatnost uspješnog okončanja predmetnog postupanja.

Žalitelj navodi da postojanje napretka kojeg prvostupanjski sud navodi nije utvrđeno i obrazloženo na način koji omogućuje ispitivanje odluke. Sama nemogućnost dovršetka postupka u početnih zakonom propisanih 120 dana nije dovoljna za produljenje navedenog razdoblja.

Potrebno je utvrditi zakonom propisane pozitivne pretpostavke, a koje utvrđenje bi trebalo prethoditi donošenju pobijanog Rješenja.

Zaključno, izostanak razloga o tim odlučnim činjenicama predstavlja bitnu povredu odredaba Zakona o parničnom postupku iz čl. 354. st. 2. t. 11., a koji propis se na odgovarajući način primjenjuje na predmetni predstečajni postupak, sve temeljem odredbe čl. 10. SZ-a. U odnosu na t. I. izreke prvostupanjski sud je ujedno trebao izričito ocijeniti pravodobnost prijedloga prema pravilima o računanju i produljenju rokova, a isti to nije učinio.

VI Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Rješenju, poslovni broj PŽ-1665/2026-2 od dana 19. svibnja 2026. ukinuo je odluku o produljenju trajanja predstečajnog postupka kao i odluku o produljenju zabrane provedbe ovrhe ili postupka osiguranja.

Navedena odluka koja se ističe kao primjer pravne prakse žalbenog suda u obrazloženju navodi potrebu prethodne ocjene pravodobnosti prijedloga kao i konkretno obrazloženje utvrđenja o napretku pregovora i vjerojatnosti okončanja.

Posebice se ističe da navedeni primjer odluke žalbenog suda zasebno upozorava na nepravodobnost zahtjeva za produljenje zabrane prema odredbi čl. 68. st. 2. SZ-a, a što u konačnici predstavlja primjer identičnog postupanja dužnika.

Navedena pravna shvaćanja sadržana u navedenoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske podupiru potrebu zasebne ocjene pravodobnosti zahtjeva za zabranu te konkretnih razloga za produljenje trajanja predstečajnog postupka kao i postupka zabrane provedbe ovrhe. Upravo su te ocjene izostale u pobijanom Rješenju.

Dakle, aktualan primjer sudske prakse žalbenog suda ukazuje da je prvostupanjski sud donio sadržajno i činjenično drugačiju odluku u odnosu na odluku Visokog trgovačkog suda kao žalbenog suda u predmetnoj pravnoj stvari, a koja odluka je donesena protivno odredbama relevantnih zakona.

VII Slijedom svega navedenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske kao žalbenom sudu u predmetnoj pravnoj stvari u cijelosti uvažiti žalbu žalitelja te:

- preinačiti t. I. izreke pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj St-1257/2026-25 od dana 05. listopada 2026. godine tako da se zahtjev dužnika od dana 05. listopada 2026. godine za produljenje roka za daljnjih 180 dana za završetak predstečajnog postupka odbije kao neosnovan,

a posebice

- preinačiti t. II. izreke pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj St-1257/2026-25 od dana 05. listopada 2026. godine tako da se zahtjev dužnika od dana 05. listopada 2026. godine za produljenje trajanja zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja u odnosu na dužnika za daljnjih 90 dana odbaci kao nepravodoban,

sve uz obvezu dužnika da naknadi žalitelju trošak sastava ove žalbe.

Podredno, ukoliko žalbeni sud ne postupi na ranije predloženi način i ne preinači pobijano rješenje u cijelosti ili djelomično, predlaže se ukinuti t. I. i II. izreke pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj St-1257/2026-25 od dana 05. listopada 2026. godine i predmet u pobijanom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak s jasno uputom za daljnje postupanje uz obrazloženje pozivom na zakonom propisane odredbe, sve uz obvezu dužnika da naknadi žalitelju trošak sastava ove žalbe.

Žalitelj,
po punomoćniku:

Bore
Erceg

Digitalno potpisao:
Bore Erceg
Datum: 2026.10.08
11:16:39 +02'00'

Traži se trošak:

08.10.2026. sastav Žalbe + PDV - 1.562,50 EUR